

شکست فرزند

پدران و مادران و بزرگتران دیارهای دیگر ، در صورت عقب ماندگی فرزند در امتحانات آخر سال ، بجای اینکه با او بستیز برخیزند و دعوا راه بیندازند ، می‌کوشند تا نخست او را از وضع نابسامانی که برایش پیش آمده است ، رهائی بخشند تا آن وضع روحیه او را متزلزل نکند و از زندگی دلزدش نازد . سپس می‌کوشند او را برای دوره آینده آماده کنند تا با اعتماد بنفسی بیشتر و جرأتی افزونتر قدم در راه گذارد و درس خود را ادامه دهد .

متأسفانه در مملکت ما ، اولیاء نسبت بفرزندان شکست خورده خود سختگیری‌هایی می‌کنند که نه تنها روحیه بچه را می‌شکند و او را غوارودنیل بار می‌آورد ، بلکه او را از رفتن بمدرسه باز می‌دارد و شاید تا آخر دوران تحصیلی - اگر ادامه دهد - آن نامالیامات و توسری‌خوری‌ها مانند کابوس همواره او را آزار دهد .

روانشناسی جدید حکم می‌کند که این طرز فکر بکلی از بین برود و اگر نتوانیم بیکباره آن را از بین ببریم ، حداقل آنرا تعدیل کنیم . باید یار و یاور بچه‌های خود باشیم . آنها را در نامالیامات یاری کنیم و نگذاریم شکست در يك امتحان ، انعکاس بدی در روحیه آنها باقی بگذارد .

ما دیگر در دوره‌ای نیستیم که به بچه‌های خود بصورت عهد حجر تحکم کنیم . ما باید با فرزندان خود رفیق باشیم و بکوشیم که آنها ناراحتی‌ها و درد دل‌های خود را صریح و بی‌پرده بما بگویند و این ناراحتی‌ها را بصورت عقده‌ای دردل خود نگاه ندارند .

رفوزه شدن شکست نیست ، بلکه می‌تواند عامل مهمی در بجلو راندن کودک باشد .

علائم کمروئی

خود جلب میکند . بقیه علامات ناراحت کننده که در این اطفال دیده میشود دستهای مرطوب و اختلال مثانه میباشد .

دستهای مرطوب کودک کمرو همیشه از خجالت دستهایش مرطوب میباشد و به همین جهت از دست دادن با دیگران خودداری میکند .

اختلال مثانه طفل کمرو از اینکه سر

کلاس حاضر شود بیم دارد زیرا مجبور است که گاه و بیگاه از کلاس خارج شود در حالیکه خجالت از معلم سبب میشود که از اینکار خودداری کند . ذکر چند مثال فهم این مطالب را آسانتر میکند .

۱ - پسر ۱۳ ساله‌ای بیاد می‌آورد که در سن ۳ الی ۴ سالگی در روز عید در بین جمع مهمانان که در خانه آنها گردآمده بودند در اثر بی‌احتیاطی

برای شناختن کودکان کمرو لزومی ندارد که انسان مطالعاتی در این زمینه داشته باشد . جالب است که در طفل وجود دارد که با توجه به آنها باسانی میتوان بیجه کمرو را از سایرین تشخیص داد . طفل کمرو همیشه مردد . دودل و نامطمئن است گوئی همواره دوقوای مخالف از دو جانب او را به طرف خود میکشند . کودک کمرو نقائص خود را خیلی بزرگتر از آنچه هست میبیند و رفتارش سبب میشود که دیگران نیز باین نقائص پی ببرند . شاید بتوان گمت که او با حرکاتش دائم همه را متوجه کمبودهای خود میکند . یکی از علائم ظاهری کمروئی در کودک سرخ - شدن اوست . با کوچکترین اشاره تمام صورت او چون لبو سرخ میشود . او همواره سعی میکند که کسی از اعمالش مطلع نشود و به او نگاه نکند در حالیکه بالعکس با رفتار ناشیانه خود توجه همه را بطرف